حرف شنوی و فرمان برداری از فرمانروایان بر هر مسلمانی واجب است؛ چه این فرمان ها برایش خوشایند باشد و چه ناگوار؛ مگر اینکه به گناه و معصیتی امر شود که در این صورت حرف شنوی و اطاعت درست نیست.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «عَلَى المَرْءِ المُسْلِمِ السَّمْعُ والطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وكَرِه، إِلاَّ أنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَإذا أُمِر بِمعْصِيَةٍ فَلاَ سَمْعَ وَلا طاعَةَ»: «حرف شنوی و فرمان برداری از فرمانروایان بر هر مسلمانی واجب است؛ چه این فرمان ها برایش خوشایند باشد و چه ناگوار؛ مگر اینکه به گناه و معصیتی امر شود که در این صورت حرف شنوی و اطاعت درست نیست».
[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر وجوب حرف شنوی و اطاعت از اوامر حاکم می باشد؛ فرقی نمی کند امر و فرمان وی برای ما خوشایند باشد یا نه؛ مگر اینکه به معصیت و نافرمانی فرمان دهد که در این صورت حرف شنوی و اطاعت از وی فقط در معصیت و نافرمانی که بدان فرمان داده، درست نیست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6370